

Dnia 26 sierpnia 2010 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO (spr.)

Sędziowie: SSA w SO

SSO

Protokolant: Kamila

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bożeny

w sprawie przeciwko

oskarżonej o wykroczenie skarbowe z art. 80a§2k.k.s i art. 79§2k.k.s.

zażalenia wniesionego przez Urząd Skarbowy w Zawierciu

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie sygn. akt VI Ks 6/10

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113§1k.k.s.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2010r. w sprawie sygn. akt VIK 6/10 na podstawie art. 17§1pkt.4k.p.k. w zw. z art. 113§1k.k.s. umorzył postępowanie karne w sprawie przeciwko oskarżonej, na podstawie art. 632 pkt.2k.p.k. w zw. z art. 113§1k.k.s. kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez Urząd Skarbowy w Zawierciu, który zarzucił obrazę prawa materialnego oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia, mianowicie art. 17§1pkt.4 k.p.k. oraz art. 16§5pkt1k.k.s. poprzez przyjęcie przez Sąd, że ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze, nie biorąc pod uwagę zapisu art. 16§5pkt.1 k.k.s. i dowodów zebranych w tej sprawie.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie w żadnej mierze.

Zgodnie z art. 16. § 1k.k.s. nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe sprawca, który po popełnieniu czynu zabronionego zawiadomił o tym organ powołany do ścigania, ujawniając istotne okoliczności tego czynu, w szczególności osoby współdziałające w jego popełnieniu. Autor zażalenia nie kwestionuje w żadnej mierze, aby doszło do samodenuncjacji, lecz podnosi, iż zachodzą w stosunku do oskarżonej okoliczności uniemożliwiające skorzystanie z dobrodziejstwa art. 16§1k.k.s. a określone w art. 16§5pkt.1k.k.s. w postaci posiadania przez urząd skarbowy w czasie złożenia przez oskarżoną zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, wyraźnie udokumentowanych wiadomości o powyższym fakcie. I tak oskarżyciel wskazuje, iż tymi wyraźnie udokumentowanymi wiadomościami są: wydruk z dnia 05.02.2009r. będący wykazem podatników, którzy nie złożyli w ustawowym terminie, tj. do 02.02.2009r. deklaracji PIT-4R za 2008r., na których figurują także płatnicy Ilona i Ewa (karty 7 i 7 verte), raport transakcji wewnątrzspółnotowych z dnia 7.07.2009r. i z dnia 17.02.2009r. na którym figurują podatnicy, którzy złożyli informacji VAT-UE, m.in. PHU Urszula z/s w oraz PPHU „ ” w Ponadto na raporcie z dnia 17.02.2009r. figuruje adnotacja pracownika Działu Podatków Pośrednich Urzędu Skarbowego w Zawierciu Pani Iwony, że w dniu 19.02.2009r. wezwano telefonicznie Biuro Pani do złożenia informacji VAT-UE za IY kwartał 2008r. Powyższą adnotację potwierdza wykaz rozmów telefonicznych przeprowadzonych z Biurem Pani w dniu 19.02.2009r. z numeru wewnętrznego urzędu – 108 (Dział Podatków Pośrednich) – karta 41.

Nie kwestionując, iż zgodnie z art. 16§ 5kks zawiadomienie jest bezskuteczne, jeżeli zostało złożone w czasie, kiedy organ ścigania miał już wyraźnie udokumentowaną wiadomość o popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego stwierdzić należy kategorycznie, iż brak jest podstaw (dowodów) pozwalających na przyjęcie, iż rzeczywiście wobec oskarżonej taka negatywna przesłanka wykluczająca możliwość zastosowania dobrodziejstwa art. 16§1k.k.s. rzeczywiście występuje. W szczególności takimi dowodami, mającymi mieć charakter wyraźnie udokumentowanych wiadomości, nie są wydruki z systemu, a tym bardziej zapiski sporządzone przez pracownika urzędu skarbowego na pisemnym zawiadomieniu przez sprawcę o popełnieniu przestępstwa i jego okolicznościach, czy też wykaz rozmów telefonicznych wykonanych przez pracownika urzędu skarbowego skoro nie jest możliwym zweryfikowanie ich przedmiotu.

W tym miejscu należy odnieść się do stanowiska prezentowanego przez przedstawicieli doktryny, zgodnie z którym wyraźnie udokumentowaną wiadomością o popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, aby wykluczała czynny żal, ma być wiadomość o okolicznościach popełnienia czynu, a zatem powinna być na tyle dokładna, aby można było na jej podstawie określić znamiona tego czynu, choć nie musi z niej wynikać od razu uzasadnione

podejrzanie popełnienia czynu. Powinna być przy tym **wyraźnie udokumentowana**, a więc mieć postać czy to pisemnego zawiadomienia złożonego przez osobę trzecią, czy też protokołu ustnego złożenia takiego zawiadomienia bądź notatki urzędowej sporządzonej w wyniku uzyskania informacji z innego źródła. Przedstawiciele doktryny Kardas Piotr, Łabuda Grzegorz, Razowski Tomasz w komentarzu do art. 16 kodeksu karnego skarbowego (P. Kardas, G. Łabuda, T. Razowski, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, LEX, 2010 dobitnie podkreślają, iż *wskazanie na wyraźnie udokumentowaną wiadomość oznacza po pierwsze, że konieczne jest, aby przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe było poświadczane dokumentem, co zdaje sugerować konieczność istnienia pisemnego świadectwa; wystarczająca jest notatka służbowa (urzędowa); nie jest natomiast wystarczające dla przyjęcia istnienia wyraźnie udokumentowanej wiadomości o delikcie karnoskarbowym brak informacji w systemie informatycznym przykładowo o złożeniu deklaracji podatkowej (np. w systemie POLTAX). Brak tego rodzaju informacji nie posiada bowiem kwalifikacji wiadomości wyraźnie udokumentowanej.* Taką wyraźnie udokumentowaną wiadomością nie może być także, w ocenie Sądu Odwoławczego, posiadanie wydruku wskazującego na podatników, którzy uchybili konkretnemu obowiązkowi podatkowemu, skoro przed samodenuncjacją organ podatkowy nie podjął żadnych działań zmierzających do ustalenia okoliczności czynu, chociażby poprzez sporządzenie stosownej notatki urzędowej będącej dowodem świadomości organu podatkowego co do popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego.

Czynny żal po popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia skarbowego wiąże się z dobrodziejstwem bezkarności. Zakres zastosowania art.16k.k.s. obejmuje nie tylko delikty karnoskarbowe tak czy inaczej związane z uszczerbkiem finansowym, ale również delikty polegające na naruszeniu przepisów statuujących obowiązki instrumentalne w prawie finansowym (np. złożenia deklaracji, prowadzenia ksiąg). Praktyki stosowania prawa karnego skarbowego zdaje się potwierdzać, iż większość występujących w praktyce sytuacji skutkujących stosowaniem art.16k.k.s. dotyczy przypadków nieprawidłowości związanych z realizacją tego rodzaju instrumentalnych obowiązków (zwłaszcza zaniechań składania deklaracji podatkowych). W tych stanach faktycznych realizacja funkcji egzekucyjnej prawa karnego skarbowego sprowadza się do wymuszenia wykonywania obowiązków informacyjnych, sprawozdawczych czy rejestrowych. Jest to wielka zaleta karnoskarbowej konstrukcji czynnego żalu z art. 16k.k.s., albowiem odstępowanie od pociągania do odpowiedzialności karnoskarbowej w sprawach błahych częściej przynosi pozytywne efekty prewencyjne niż wymierzenie kary w najniższym nawet wymiarze.

W tym stanie rzeczy podzielając stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu Sąd Okręgowy nie uwzględnił wywiedzionego zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Podstawę orzeczenia Sądu Okręgowego stanowi art. 437§1k.p.k. w zw. z art. 113§1k.k.s.

Na oryginale właściwy(ymi) podpis(ów)
Za zgodność

SEKRETARZ

Sekretarz:.....

Kamila

POUCZENIE: na powyższe postanowienie zażalenie nie przysługuje